

[Justitsministeren.]

Idet jeg i øvrigt med Hensyn til Forslagets Enkeltheder kan henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale dette til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Stumph: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det af den højtærede Justitsminister forelagte Forslag til Ændringer i Loven af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere. Forslaget har faaet en meget grundig Behandling i det andet høje Ting og har været Genstand for en Udvalgsbehandling, hvorefter det er vedtaget enstemmigt og oversendt til os. Der kan derfor ikke for mig være nogen særlig Grund til en længere Omtale af Forslaget, som jo i øvrigt ikke er af nogen revolutionerende Karakter, men kun søger at bringe Ferieforholdet for de Arbejdere, Mænd og Kvinder, der falder ind under Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, op i Plan med den Ferieordning, som andre Arbejdere fik ved Ferieloven af 13. April 1938. Dette er ikke helt lykkedes, men Forslaget fordobler dog Ferien fra 3 til 6 Dage og fra 6 til 13 Dage for henholdsvis et halvt og et helt Aars Arbejde. Det er selvsagt godt og rigtigt, at man er gaaet den Vej, da der ikke er nogen Grund til, at de Arbejdere, som er inde under Medhjælperloven, skal være daarligere stillede end andre, der maa arbejde for Løn. Helt paa Linie med hinanden kommer de to Klasser af Arbejdere som nævnt ikke, men saa maa vi se, om vi kan faa dette klaret en anden Gang.

Mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Levinsen, der vel paa dette Omraade maa siges at være afgjort Specialist, gjorde ved Sagens første Behandling i Tinget en Række særdeles interessante Betragtninger gældende, og disse Betragtninger har været behandlet i det Udvalg, der var nedsat; men da der ikke fra Udvalget fremkom Ændringsforslag i den af ham ønskede Retning, gaar jeg ud fra, at der ikke dør har været nogen Sangbund eller i hvert Fald ikke tilstrækkelig Sangbund for dem, og jeg skal derfor ikke gentage dem her.

Skønt Forslaget ikke helt tilfredsstiller de Ønsker, vi har, kan jeg dog som nævnt tiltræde det og anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting, da det betyder et Fremskridt for de Arbejdere, vi her lovgiver for, at faa lovfæstet, at de nuværende 3 og 6 Dages Ferie forhøjes til henholdsvis 6 og 12 Dage. Og det er mange Mennesker, det drejer sig om, thi efter den

statistiske Opgørelse over Antallet af Arbejdere, er der bl. a. i Landbruget ca. 106 000 mandlige og 59 000 kvindelige Medhjælpere samt 139 000 Husassistenter. Desuden er mange andre Arbejdere inde under denne Lov. Nu er det vel nok saadan, at ikke alle disse Arbejdere er nede paa den Minimumsferie, der var fastsat i den hidtil gældende Lov, idet mange Husbond selv har forhøjet Feriedagenes Antal. Det er jo den Slags Ting, man i al Almindelighed kan tale sig til Rette om. Men derfor har Forslaget alligevel en ikke uvæsentlig Betydning, og jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale det til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Jens Høyer: Det kunde have været interessant, hvis man havde haft en Statistik over, hvor megen Ferie der er givet til de omtalte Medhjælpere, som vi er i Færd med at lovgive om. Jeg er nemlig af den Anskuelse, at det, som dette Lovforslag forlanger, i al Almindelighed paa Forhaand er opfyldt. I hvert Fald er det saadan paa min Egn, at disse Medhjælpere faar mindst den Ferie, som dette Lovforslag bestemmer, og det er derfor let for os at give Tilslutning til Lovforslagets Princip, at man skal give Medhjælperne henholdsvis 6 og 12 Feriedage for et halvt og et helt Aar.

Nu er det jo saadan i Landbruget i Modsætning til andre Virksomheder som Haandværk, Fabrikker og Kontorer, at Arbejdet falder ikke saadan paa Slaget, dør maa man tage Tiden i Agt, naar den er inde til, at de forskellige Arbejder skal udføres, og da maa man hænge særligt i Vej og Vind spiller ind, og der er i høj Grad „Sæson“ i Landbruget. Der er navnlig travlt i den Tid, i hvilken det i Lovforslaget bestemmes, at mindst Halvdelen af Ferien skal falde, nemlig mellem 2. Maj og 30. September, men der er dog ogsaa Tider indimellem, hvor der er mindre travlt, og hvor der altsaa kan være Tale om, at disse Feriedage kan falde. Som der er givet Medhjælperne en Ret til at faa mindst Halvdelen af Ferien i denne Tid, er det paa den anden Side sikret Husbonden, at han, naar man ikke paa anden Maade kan blive enig om det, skal bestemme, hvornaar Medhjælperen inden for dette Tidsrum kan faa Ferie. Der er altsaa givet nogen Ret til begge Sider, og det synes jeg er meget fornuftigt. I øvrigt er det jo, hvor Forholdene er, som de bør være, altid saadan, at man let taler sig til Rette om, hvornaar Ferien skal falde.